

ما کارگران در دعوی دشمنان خود، میان مجلس و خانه کارگر بیطرف نیستیم

نوبت به محیط های روستایی کشیده است. در روز روشن، کارگر را در زنجیر بی حقوقی، ارزان و بی پناه جلوی پوزه سوداگران استثمار و بهره کشی گرفته اند. این مصوبه شاخص جنون دشمنی کور با حقوق بدیهی و زندگی بخش بزرگی از جامعه تنها به جرم کارگر بودن آنها محکوم و مردود است.

صفحه ۲

بشدت نامربوط و مسخره است. در وانفسای اقتصادی حاکم، در دل بحران و بیکاری، در گرانی و فقر و شکافهای طبقاتی افسار گسیخته، در سایه دولتی که در مقابل تامین معاش و آب و سلامتی و نیازهای پایه ای مردم زانو زده است؛ برای کارگر که جز فروش نیروی کار خود منبع درآمدی ندارد، عطف توجه به تولید و راه اندازی اقتصاد بخودی خود مثبت است. وقتی مساله تولید مساله اصلی شود، بناگزیر تولید کنندگان اصلی یعنی کارگران و تعیین تکلیف با مهمترین نیروی تولیدی یعنی نیروی کار هم به مساله اصلی و کانون توجه تبدیل میشود. برنامه های دولت برای برآورد انداختن تولید بیش از هر کس به ما کارگران مربوط است.

صفحه ۳

نوگری برای سرمایه و دشمنی کثیف با کارگر

در رابطه با بحث دستمزدها، سود سرمایه و اشتغال

منت ایجاد شغل توجیه میشود. مورد مشابه، در نمایش مذاکرات سالانه دستمزدها توقعات بدیهی کارگران همیشه انکار شده به این دلیل که گویا سرمایه قادر به پرداخت دستمزدهای مورد نظر نیست، گویا سود سرمایه به خطر میافتد و با ورشکستگی سرمایه اشتغال کارگران هم به خطر میافتد. در تمام این موارد صدقه سر خوش رقصی مقامات مجلس و دولت، حتما سودهای هنگفتی نصیب سرمایه داران شده است، اما اخراج و بیکاری کماکان بقوت خود باقی است. بعلاوه آنچه که از اشتغال

صفحه ۴

بیکاری و کابوس تامین معاش برای میلیونها خانواده کارگری زمینه ساز توطئه جدید حکومت سرمایه علیه طبقه کارگر است. طرح مجلس با هدف ایجاد اشتغال از طریق تخفیف های قانونی برای کارگاه های مناطق روستایی، پر سرو صدا شده است. اینگونه توطئه ها علیه بخش های مختلف طبقه کارگر بیش از هر چیز بخشی از روزمره زندگی ما را تشکیل میدهد. اینبار

هیچکدام از ما کارگران از راه افتادن

تولید بدمان نماید

دک و پز سخنگویان رنگارنگ و مواجب بگیران حکومت سرمایه در ایران، فضل نمایی اقتصادی آنها؛ بخصوص وقتی منت راه اندازی تولید را بر سر کارگر میگذارند، واقعا رقت آور است. بساط "اقتصاد زیر بنای الاغ"، هوچی گری جنگ و جهاد پان اسلامیستی در هر سوراخ موش خفه خون گرفته باشد، منت راه اندازی تولید روی سر کارگر ایرانی

توطئه مجلس در کاهش دستمزدها به بهانه حفظ اشتغال تازگی ندارد، خروج بنگاه تولیدی با تعداد کارگران کمتر از ده نفر از شمول قانون کار، اردوگاه های بیکاری کار زنان تحت پوشش کمیته امداد امام و مراکز بهزیستی، طرح های کاریابی وابسته به وزارت کار، طرح کاهش بازرسی شرایط ایمنی، و بامبول ننگین بیمه کارگران ساختمانی و کارگران قالی بافی از جمله طرحهای کاهش مخارج کارفرما در بکارگیری کارگران است که همگی با

ما کارگران در دعوای دشمنان خود، میان مجلس و خانه کارگر بیطرف نیستیم

ادعا میکنند: کار، فرصتهای شغلی در روستاها!

همه اختلافات آنقدری از حقوق کارگر حرف میزنند که خود کارگر این کار را نکند.

خلاصه کلام اینکه، ما کارگران در دعوای میان مجلس و خانه کارگر بیطرف نیستیم. از این دعا و تعمیق آن استقبال میکنیم. اما اینرا به حساب پیدا شدن نماینده جدید یا متحد جدیدی برای طبقه کارگر نمیگذاریم.

بگذارید با صدای بلند با طرح و با دفاع از مطالبات برحق خود و از زبان فعالین و رهبران خود دنیا را روی سر بگذاریم. بگذارید با صدای خودمان از قانون کاری شایسته ما است، از قانون کاری که سالهاست در دل اعتصاب ها و اعتراضات و چاره جویی های، با خون و عرق و فداکاری پرچم آن را برافراشته نگه داشته ایم، سخن بگوئیم.

دیروز گذشته همزمان در پنجاه شهر معلمان طبقه کارگر دست به اعتراض زدند. این راه طبقه ما است. اتکا به نیروی مستقل خود، شدت بخشیدن به اعتراضات وسیع و علنی در سطح مجامع عمومی علیه شرایط موجود نزدیکترین راه رسیدن به خلاصی، صحیح ترین راه بهره برداری از اختلافات موجود در بالا و تضمین تداوم این اختلافات، و کوتاه ترین راه شناساندن دوستان واقعی طبقه کارگر است.

طبقه کارگر قدرت و امکان آنرا دارد که فوراً و عملاً بسیار بیش تر از آنکه در خیمه شب بازی قانون کار پیش بینی شده است، به حقوق خود برسد.

هنوز هیچ چیز از کار و تولید پیدا نیست، دستگاه قانونی و وزارت کار با نیش های تا بناگوش باز در نوکر منشی و در تضمین سودهای بادآورده، از پیش با مسابقه در تخفیف های مالیاتی جلو افتاده اند؛ هنوز هیچ چیز از کار و اشتغال پیدا نیست، دلالتان در مجلس پوست کارگر را از ادعاهای دستمزد، ایمنی کار و بیمه ها کنده اند؛ هنوز هیچ چیز از کار و اشتغال پیدا نیست، مجلس برای "قابلیت قانونی اخراج بی دردرس کارگر" نزد کارفرمایان دم کارشناسی و محکم کاری میچرخاند؛

مسخره و نفرت انگیز است. از دریای جبن و پست فطرتی یک مشت شارلاتان در حمله به ضعیف ترین بخش جامعه حائنان بهم میخورد. کاهش نرخ بیکاری سرشان را بخورد، قرار بود این حضرات گرهی از زندگی پر مرارت کارگران بیکار حل کنند، به داد کارگران برسند، اما یکبار دیگر این کارگران هستند که با زنجیرهای طرح نبوغ آمیز حضرات در خدمت بنگاه های وحشت گرسنگی و بیگاری مورد بهره کشی قرار میگیرند.

اما در این میان دیوار کارگر هر چقدر هم کوتاه باشد چرا کارگر باید به خانه کارگر پناه ببرد؟ باید دقت کرد که خانه کارگر در مخالفت خود با طرح توپنه گرانه مجلس پا را از لفاظی و حرف مفت فراتر نمیگذارد. تمام هیاهوی خانه کارگر همان نشخوار "اجرای قانون کار" است که قریب چهل سال است به آن مشغولند. همان قانون کاری که امکان تشکل های مستقل کارگری را بسته و دستگاه خانه کارگر را به جان توفعات و جنبش اعتراضی کارگری جامعه انداخته است.

... میگویند در موقعیت و انفسای امروز که دست و بال طبقه کارگر بسته است، چرا باید از ریسمان خانه کارگر و خاکریز قانون کار - گیرم هر چقدر فریب کارانه هم باشد - چشم پوشید؟

در جواب باید گفت، ما از هر فرصت اختلاف و کشمکش میان دشمنان طبقاتی خود، هر چقدر نمایشی هم که باشد، باید بیشترین بهره را ببریم. اما باید بیاد آورد این اختلاف میان بالایی ها است که به نفع ما است و نه هیچ یک از دار و دسته ها.

چه کسی گفته است که خود ما نمیتوانیم از حقوق خود، از امنیت شغلی، از معاش قابل قبول، از ساعات و شدت کار دفاع کنیم؟ چه کسی گفته است ما نمیتوانیم از مفاد قانون کاری که خود میخواهیم به زبان بیائیم؟ بیاد بیاوریم و ببینیم که این جماعت با

هیچکدام از ما کارگران از راه افتادن تولید بدمان نیاید

باشد. اما از روز روشنتر است که این شرط کافی نیست. در دور و بر ما شاهد هستیم که نان و گوشت و خوراک هست اما به بخش عظیم مردم نمیرسد. کاخ خای افسانه ای ساخته میشود ولی کارگران مداوماً به کپرهای رانده میشوند. ثروت هست اما از سر و ول تجار و سرمایه داران بالا میرود.

افزایش تولید به معنایی افزایش ثروت هست، اما ثروت چه کسی؟ این سوال اساسی است.

تولید بخودی خود هیچ وعده ای برای بهبود وضع ما نیست. هیچ کس نمیتواند تولید را براه بیاندازد بدون اینکه معلوم کند تولید چی؟ برای کی؟ و به چه ترتیب و تحت چه مناسباتی؟

امر دولت کارگری سازمان دادن تولید است. این دولت ابزارهای دولت را از کنترل سرمایه داران خارج کرده و در اختیار تولید کنندگان قرار میدهد؛ ثروتهای بیکران را که ثروتمندان به بهای به خاک سیاه نشان دادن توده های میلیونی به تصاحب خود در آورده اند، از آنها میگیرد و تمام ظرفیت های جامعه را در خدمت رفع نیازهای عامه مردم بسیج میکند. دولت کارگری اجازه نمیدهد هیچ کس از راه نزول خواری، دلالی و احتکار و به بهانه گرو گرفتن وسایل و امکانات لازم برای تولید، از ثروت تولید شده در جامعه سهم بردارد. دولت کارگری با قطعیت اعلام خواهد کرد که جز کودکان و پیران و از کار افتادگان و بیماران هر کس میخواهد در این جامعه زندگی کند باید کار کند. دولت کارگری استثمار و مفت خوری به هر شکل آنرا ممنوع میکند. در مقابل میتوان مشاهده کرد که در برنامه تولید سرمایه داران بجز وعده های فریبکارانه اثری از اشتغال واقعی، هیچ اثری از افزایش قدرت کارگر، هیچ اثری از افزایش دستمزدها و بهبود استاندارد زندگی کارگران یافت نمیشود. از زمان رفسنجانی سالهای پیاپی برنامه های تولید طبقه حاکم تولید سود برای سرمایه داران و تولید فقر برای کارگران را هدف بلاواسطه خود قرار داده است. کوهی از ثروت تولید شده توسط کارگران جز بردگی و تباهی چیز دیگری برای خود آنها بدنبال نداشته است.

وقتی صحبت بر سر تولید باشد، ما کارگران خیلی حرفها برای گفتن داریم که در میان هیاهو و سموم تبلیغاتی و ادعاهای فریبکارانه بالایی ها گم میشود.

هیچکدام از ما کارگران از راه افتادن تولید بدمان نیاید. همگی ما از قحطی و گرانی به تنگ آمده ایم. همه مان از بیکاری وسیع و فشار خریدکننده تلاش برای تامین معاش در عذاب هستیم. براه افتادن چرخهای تولید، براه افتادن همان ماشین های موجود، هیچ خاصیتی که نداشته باشد کمی قحطی را تخفیف میدهد، امکان احتکار و کلاه برداری را کمتر میکند، موجب میشود تعداد بیشتری دستشان به دهنشان برسد، تعداد بیشتری از حرص و جوش و تحقیر دست فروشی برای یک لقمه نان خلاصی پیدا کنند و خلاصه کمی از این فشارها کم میکند. راستش را بخواهید وقتی چرخ های تولید در چرخش باشند، تهدید به متوقف کردن آن هم با اعتصاب، حربه کارساز تری خواهد بود. بهر حال واضح است که ما کارگران میخواهیم تولید راه بیافتد.

اما هیچکدام به این معنا نیست که یک لحظه تردید کنیم دار و دسته های حکومتی در برنامه ریزی و تبلیغات خود برای تولید قرار است آینده بهتری برای ما به ارمغان بیاورند. به این معنا نیست که آنها بفکر تخفیف مشکلات ما افتاده اند و یا خیر ما کارگران را در دستور کار خود قرار داده اند. تولید بخودی خود امری است که به حیات جامعه مربوط است. همه در اینکه چیزی برای خوردن، جایی برای سکونت، لباسی برای پوشیدن و ابزاری برای کار کردن موجود باشد ذینفع هستند. اما همه بحث بر سر اینست که کارگران و سرمایه داران منافع بشدت متفاوت و متضادی در پروسه تولید را دنبال میکنند. اصل و اساس همه بدبختی های ما آنجاست که در پروسه تولید نیروی کار، کارگران استثمار میشوند. شرط اینکه فقر و قحطی نباشد اینست که ثروت تولید شود. شرط اینکه کسی گرسنه نباشد اینست که نان تولید شود و موجود

امر دولت کارگری سازمان دادن تولید است. این دولت ابزارهای دولت را از کنترل سرمایه داران خارج کرده و در اختیار تولید کنندگان قرار میدهد؛ ثروتهای بیکران را که ثروتمندان به بهای به خاک سیاه نشان دادن توده های میلیونی به تصاحب خود در آورده اند، از آنها میگیرد و تمام ظرفیت های جامعه را در خدمت رفع نیازهای عامه مردم بسیج میکند.

زندگی کارگر، پایان تفرقه و توهمات، ارتقاء آگاهی، هر چه سریعتر متحد شدن و متشکل شدن صفوف کارگری تنها قطب نمای ما است.

ما اهداف و نیات خود را پنهان نمیکنیم، ما با صدای بلند میگوییم اگر اینها موجب ورشکستگی بنگاه های سرمایه داران شود، اگر موجب وخامت اوضاع اقتصادی شود و سودآوری سرمایه را مختل کند - که میکند - یکنزله تردید بخود راه نخواهیم داد. ما قرار نیست مسائل سود آوری بورژواها و دشمنان خود را حل کنیم. ما قرار نیست از طریق شدت بخشیدن به استثمار خود مسائل اقتصادی میهن پرستان را جواب بدهیم. ما در پی نظام کارگری و سوسیالیستی هستیم. ما مصمم هستیم نظام استثمارگرانه را به گور بسپاریم. ما خواهان یک جامعه مبتنی بر نظام عادلانه و انسانی هستیم.

ما کارگران میدانیم که اتحاد و اهداف ما تنها پیش شرط رشد رفاه و خوشبختی ما است. از همین امروز درست مثل لشکری در حال جنگ حتی یک فرصت، حتی یک سنگر، حتی یک رفیق کارگر را برای تقویت و اتحاد صفوف خود از دست نخواهیم داد. اهداف و مبارزه سوسیالیستی نه آرمانهای دور و موعود، بلکه جزء جدایی ناپذیر زندگی امروز ما است.

میگویند با افزایش دستمزدها و یا با افزایش مخارج استخدام کارگر، سود سرمایه ها کم میشود.

رفقای کارگر در جواب با صدای رسا فریاد بزنید: به جهنم!

بگوئید که اینها بچه های ما هستند که بخاطر سودهای کثیف سرمایه داران و شیوه تولید نکبت بار آنها، بیگانه و معصومانه مثل برگ خزان بر زمین میافتند؛ بیائید، همه کسانی که از موضع دلسوزی ترس و دودلی و سازش و تسلیم موعظه میکنند، را رسوا کنید؛ از کسانی که در مقابل انگیزه نظام عادلانه، رفاه و برابری نزد کارگران شانه بالا میاندازد و در مقابل انگیزه سود سرمایه داران را منشاء خیر و بهبود وضعیت کارگران میدانند بخواهید گورشان را گم کنند.

نشریه علیه بیکاری

سرمدبیر: مصطفی اسدپور

مدیر مسئول: سیوان رضایی

تماس: آدرس ایمیل info@a-bikari.com

مقالات این شماره توسط مصطفی اسدپور نوشته شده است. استفاده از مطالب با ذکر منبع آزاد است.

نوآوری برای سرمایه و دشمنی کثیف با کارگر

در رابطه با بحث دستمزدها، سود سرمایه و اشتغال

کذایی قابل مشاهده است، مهر فرسودگی و مرارت و محرومیت کارگران را بر خود دارد.

میگویند با افزایش دستمزدها و یا با افزایش مخارج استخدام کارگر، سود سرمایه ها کم میشود.

ما میگوییم این حکم ربطی به واقعیت ندارد. شاید در کوتاه مدت سرمایه مجبور به پرداخت بیشتر شود اما بسرعت خود را تطبیق میدهد. در کشورهای پیشرفته صنعتی دستمزدها و انواع بیمه ها و مزایای کارگران بسیار بالاتر است اما کماکان سرمایه داران سودهای نجومی به جیب میزنند. در دنیای واقعی قیمت اجزاء حیاتی تولید دائما گرانتر میشود، متعاقبا قیمت همه کالاها خود را منطبق میکنند و سود سرمایه دار به قوت خود باقی میماند. با افزایش قیمت گازوئیل هیچ وقت شرکت های حمل و نقل ورشکست نمیشوند. بخشا در مصرف گازوئیل صرفه جویی میشود و بخشا نیز با قیمت بالاتر محصولات سود سرمایه دار به جیب او باز میگردد. با افزایش دستمزدها هنوز هزار و یک راه در اختیار سرمایه دار هست که قیمت تمام شده کالا را پایین نگه دارد و سود دلخواه را به جیب بزند. افزایش دستمزدها الزاما به معنای کاهش سود سرمایه داران نیست.

ما میگوییم جلوی چشم ما سرمایه داران هر روز با پیشرفت های تکنیکی و بهبود بار آوری کار - بدون آنکه اثری از مطالبه افزایش دستمزدها - در میان باشد، هزاران کارگر را بیکار کرده و به خیابان میریزند تا با افزایش شدت کار بر گرده تعداد کمتری از کارگران سود بیشتری را نصیب خود سازند.

ما میگوییم برای کارگران جای نگرانی برای سود بردن سرمایه داران وجود ندارد. تا وقتی ابزار تولید در دست آنها باشد، تا وقتی که کارگر مزدی برای آنها کار میکند، تا وقتی که آنها صاحب محصول کار میشوند، هزار و یک راه در مقابل سرمایه داران وجود دارد که سود ببرند. هیچوقت و در هیچ کجای دنیا سرمایه داران بدلیل گران شدن دستمزد دست از مفت خوری و سرمایه خود نکشیده اند.

ما میگوییم وضعیت حاضر یعنی زندگی تحت نظام سرمایه داری، زندگی تحت حکومتی که دربست از منافع سرمایه داران حفاظت میکند، با نفس زندگی ما کارگران مزد بگیر در تناقض است. راه حل تنها و تنها به کرسی نشاندن قدرت کارگری و برقراری یک جامعه سوسیالیستی است. حرف ما بسادگی اینست که ما همه جا فقط سنگ منافع طبقه کارگر را به سینه میزنیم. بهبود وضع

از انتشارات

علیه بیکاری WWW.A.BIKARI.COM

سویالسم دنیا همین است، یک قطار زبانی سرباز، یک قطار زبانی زاده، یک قطار زبانی خوشبختی، یک قطار زبانی برتری، یک قطار زبانی آزادی، ولی نه قطار کسی بر انجمن تاریخ! به وندهای به کسی که جزو دنیا باشد! بلکه خوشبختی و رفاه و برتری برای آدمهایی که در همان دوره‌های زبانی نباشند که ما زندگی میکنیم و چشمانمان لای چشمان است و همان دور را نفس میکنند.

سویالسم سوئیس
www.a-bikari.com

مجموعه صومخ کارگران
چرا و چگونه؟
مجموعه رمانهای عاشقانه و آرمان‌های کارگران
علیه بیکاری

استاد
از زندگی‌نامه یکه از پناهنده سوئیست
«اگوست پالم»
www.a-bikari.com

بارنشتگان
جلو افتاده راه را نشان میدهند
www.a-bikari.com

کارگران و مساله بیکاری

در تدارک روز جهانی کارگر
www.a-bikari.com

مروری بر مهمترین اعتراضات کارگران معادن در ایران
(فصلنامه سشاهان ۱۳۹۹ تا ۱۳۹۸)
www.a-bikari.com

کلماتی از آتش و باروت
دستمزدها از زبان کارگرا
www.a-bikari.com

سویالیسم و سوسیالیستها
سؤالات و جوابها
www.a-bikari.com

نحاه و حاشیه‌ها درباره اتحاد، تشکل، معضبان و سازمانیاب کارگری علیه بیکاری
www.a-bikari.com

گارد گرسنگان
www.a-bikari.com

نه برای او ...
روایتی از بیکاری یک کارگر ساختمانی
www.a-bikari.com

انتصاه "ر" (مصانها و)
مروری بر مهمترین اعتراضات کارگران بخش صنعت
(سشاهان ۱۳۹۸ تا ۱۳۹۷)
www.a-bikari.com

اعصاب نان و دستمزدها!
اعصاب حرمت، اعصاب غرور و شرافت کارگری
(جزوه اول)
www.a-bikari.com

شوراهای بیکاران
چرا و چگونه؟
(الگوها و تجربیات عملی)
www.a-bikari.com

مروری بر مهمترین اعتراضات معادن در ایران
(فصلنامه سشاهان ۱۳۹۸ تا ۱۳۹۷)
www.a-bikari.com

شهری زنانه و کارگری
www.a-bikari.com

سویالیسم و سوسیالیستها (جزوه دوم)
پنداشت های کوتاه تبلیغی
www.a-bikari.com

نار مزدی و سرمایه
www.a-bikari.com

ایران بر بستر چهار اعصاب
(هفت تپه، فولاد اهواز، هیکو و آذرباب)
www.a-bikari.com

یک گشتوی کارگری در وقت نهار
www.a-bikari.com